

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg har lyst til at minde både SF-ordførerne og fru Elisabeth Arnold om, hvad den tidligere socialminister og radikale politiker Aase Olesen har sagt om orlov. Hun har sagt – og det er et citat fra B.T. for den 12. februar i år:

»Forældreorloven er nok det største samlede tilbageskridt, vi har set i nyere tid. Når titusinder af langtidsarbejdsløse er overført til orlov, er det med til yderligere at fjerne dem fra arbejdsmarkedet.«

Det var altså ikke den familiepolitiske vinkel, der var betænkelig her. Det var den arbejdsmarkedspolitiske.

Herefter vil jeg gøre nogle bemærkninger om SF's dagsorden, idet jeg takker hr. Erhard Jakobsen for at have pindet det dér med »på egne præmisser« ud, for det var helt rigtigt.

Dagsordenen begynder således: »Folketinget konstaterer, at den største trussel mod vores velfærd er opdelingen af befolkningen« osv. Ja, det er betænkeligt, men jeg tror nu nok, at det, der har ramt Sverige, er en endnu større trussel, for de var længere fremme end vi, og nu er de altså uendelig meget længere tilbage. Det er nemlig den store statsgæld og statsunderskuddet, der får gælden til at vokse fortsat.

Jeg har lyst til at citere endnu en gang, og denne gang er det fra en bog skrevet af socialdemokraten Bent Rold Andersen, den tidligere socialdemokratiske socialminister, som i 1984 har skrevet en bog, der hedder »Kan vi bevare velfærdsstaten?« Dér skriver han på s. 239:

»Nedtrapningen og på længere sigt afskaffelsen af budgetunderskuddet er en nødvendig betingelse for, at velfærdsstaten kan overleve de næste årtier.«

Jeg tror nok, man skal interessere sig lidt mere fra venstrefløjens side for økonomien. Det er ikke bare noget med tal og kolde økonomer. Det rammer de svageste hårdt, hvis det først går galt. Sverige er skrækeksempel.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning, derefter hr. Bruno Jerup, og så tror jeg, vi vil prøve at komme tilbage til ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne allerførst spørge hr. Frank Dahlgaard, om han nogen sinde siger noget, han selv

mener, eller om det blot er citater alt sammen. Nu er der blevet citeret meget flittigt fra denne talerstol, og jeg har indtryk af, at hr. Frank Dahlgaard sidder med et helt bibliotek, som han slår op i, og hvorfra han har en bemærkning til enhver tænkelig lejlighed. Det er selvfølgelig meget interessant, men det kunne også være interessant at høre, hvad hr. Frank Dahlgaard selv mener. Det venter vi spændt på.

Jeg vil gerne sige til hr. Villy Søvnald, at det, hr. Frank Dahlgaard citerede af fru Aase Olesen, og som jeg også knyttede an til i min første bemærkning til hr. Villy Søvnald, er præcis det, der er sagen. Hvis orlovsordningerne er et arbejdsmarkedspolitisk instrument, skal man også behandle dem som et sådant. Og det betyder, at hvis beskæftigelsen begynder at blive bedre, skal man gøre det mindre attraktivt at gå på orlov; ellers har instrumentet ikke nogen mening.

Hvad endelig angår hr. Villy Søvnalds bemærkning om skattereformen, der rammer skævt, vil jeg sige, at det er pudsigt at sige om en skattereform, at den rammer skævt, når skattereformen faktisk gav flere milliarder kroner i lettelser. Den ramte ikke skævt, men den littede skævt. Det er fuldstændig rigtigt. Og et af de problemer, der opstod, fordi den littede skævt, var jo, at de grupper, som slet ikke betalte skat, ikke fik nogen skattelettelser. Det var så stort et problem, at vi blev nødt til at bruttoficere nogle af pensionerne, så folk bagefter kunne få de skattelettelser, som andre også fik.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Da hr. Frank Dahlgaard hver eneste gang har citeret uden at bede om speciel tilladelse til det, går jeg ud fra, at hr. Frank Dahlgaard har udtrykt sine egne meninger med citaterne.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det, der får mig herop, er fru Elisabeth Arnold og hr. Erhard Jakobsen, som nu har fundet sig et halmstrå, de kan klamre sig til, sådan at de har en mulighed for at stemme imod den foreslåede dagsorden. Jeg mener, det er utrolig tyndt, at de tager de tre ord »på egne præmisser« ud og fortolker dem ud fra en forestilling om, at de, der har skrevet disse ord, nok har nogle onde hensigter, som vi muligvis ikke er enige i. Det er det halmstrå, vi kan klamre os til, så vi stadig væk kan undlade at stemme for dagsordenen. Jeg synes ærlig talt, det er lidt tyndt. Tidligere på